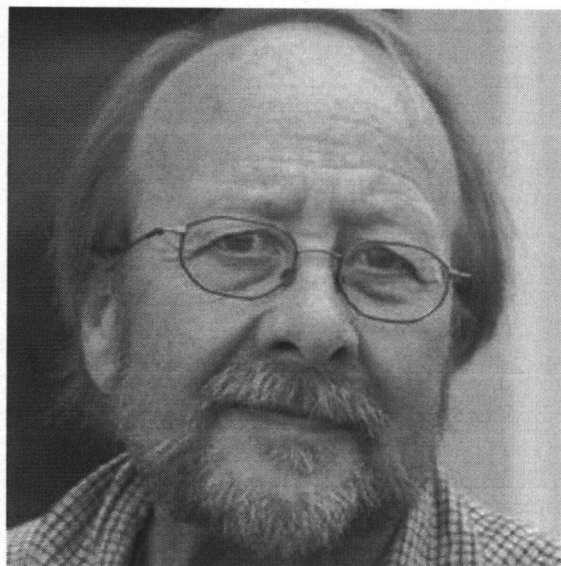

In memoriam Rombout de Wijs

Op 15 maart 2013 is Rombout de Wijs overleden. Hij is 61 jaar geworden. Onder zeer grote belangstelling is hij op 21 maart in Hilversum naar zijn laatste rustplaats gebracht op de begraafplaats Zuiderhof.

Rombout kwam uit een nest van natuurliefhebbers. Zijn vader was een bekende zoöloog; zijn moeder Rie was na het oprichten van de Vogelwerkgroep de eerste secretaris. Vroege herinneringen aan hem stammen bij mij uit het midden van de jaren '60 in de vorige eeuw, toen hij actief was in de CJN en NJN, de jeugdbonden voor natuurstudie. Enige jaren later was hij lid van de Vogelwerkgroep en dook zijn naam voor het eerst op in De Korhaan met een waarneming van een zingende zwarte roodstaart op 5 oktober 1968 in de Koekoeklaan in Bussum. Voor de Avifauna van Midden-Nederland inventariseerde hij in 1969 en 1970 de Westerheide, die op loopafstand van zijn huis lag. In het jubileumboek Vogels in het Gooi, in 1978 uitgegeven bij het tienjarig bestaan van de Vogelwerkgroep leverde Rombout een gedegen bijdrage over geelgorzen in het Gooi. Een curieuze publicatie van hem was de Zeevogelpotentabel, uitgegeven door de Jeugdbonduitgeverij.

Hij beperkte zich niet alleen tot vogels. Zijn belangstelling was breed en diepgravend. Ook sprinkhanen, krekels, vlinders en vlemmuizen hadden zijn volle belangstelling. Die had hij tevens voor geluiden en hij was actief lid van de Club voor Natuurgeluiden Registratie. Zijn gehoor was zeer scherp en hij beschikte over een fabelachtige kennis van vogelgeluiden. Mede daardoor heeft hij een grote bijdrage geleverd aan het waarnemingenbestand van de Vogelwerkgroep. Hij droeg zijn kennis onder meer uit door veel publicaties.

Het was niet verwonderlijk dat hij biologie ging studeren. Die studie rondde hij af in 1981. Zoals het velen voor hem was vergaan, bleek een baan niet voor het oprapen te liggen. Diverse tijdelijke jobs, verband houdend met zijn vakgebied, volgden. Een ervan, voor de Directie Beheer Landbouwgronden, had betrekking op Eemland, waarvan het deel westelijk van de Eem behoort tot het onderzoeksgebied van de Vogelwerkgroep. Ook nu weer kwam de nauwgezetheid van Rombout naar voren. Deze keer in de vorm van een lijvig rapport (161 blz.+ bijlagen) in 1989 over de weidevogels van Eemland. Het behoort inmiddels tot de klassiekers onder de weidevogelliteratuur. Het Naardermeer was een gebied dat hij bijna drie decennia lang samen met anderen inventariseerde op broedvogels. Over doorzettingsvermogen gesproken! Uiteindelijk kreeg hij in 1996 een baan bij Natuurmonumenten als beheerder van de natuurdatabank. Rombout kan gekarakteriseerd worden als een gedreven en vasthoudende onderzoeker met een zeer brede kennis. Hij was (terecht) kritisch als het ging om bijzondere waarnemingen. Je moest van goede huize komen als je hem daarmee direct wilde overtuigen. Bescheiden als hij was trad hij nooit op de voorgrond. Het was een voorrecht hem gekend te hebben.

Dick A. Jonkers